

ชื่อวิทยานิพนธ์

การศึกษาพฤติกรรรมและ เจตคติต่อวิธีการเรียนของนักเรียน
มัธยมศึกษาที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ในชั้น
เรียนที่ใช้วิธีการสอนให้เรียนด้วยตนเองแบบ
รายบุคคลและแบบกลุ่ม

ชื่อผู้เขียน

นางสาวนวนนาค ทิมไผ่ผล

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. เสริมศรี ไชยศรี ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ อุเทน นัญโญ กรรมการ
อาจารย์ ดร. นางกาญจน์ ภู่วิภาคารวรรณ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์และ เปรียบเทียบพฤติกรรรม
การเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลางและต่ำ ขณะเรียนด้วย
ตนเองเป็นรายบุคคลโดยใช้แบบเรียนสำเร็จรูป และเรียนด้วยตนเองเป็นกลุ่มโดยใช้
ชุดสื่อประสมและเพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ที่มีต่อการเรียนทั้ง
2 แบบ นักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทดลองเป็นนักเรียนชั้น ม.1 ของ
โรงเรียนพิชัย อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 90 คน แบ่งเป็นนักเรียนที่มีผล
สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ กลุ่มละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
ทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบเรียนสำเร็จรูป จำนวน 5 เรื่อง ชุดสื่อประสม
5 ชุด แบบสังเกตและบันทึกพฤติกรรรม จำนวน 2 ชุด และแบบวัดเจตคติต่อการเรียน
จำนวน 2 ชุด ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ใช้เวลาในการทดลองเรียนรวมทั้งสิ้น 5 คาบ
คาบละ 60 นาที โดยในแต่ละคาบจะประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนด้วยตนเองเป็น

รายบุคคล 30 นาที และเรียนเป็นกลุ่ม 30 นาที หลังจากทดลองกิจกรรมการเรียนรู้และบันทึกพฤติกรรมกรรมการเรียนเสร็จสิ้นแล้ว อีก 2 วันต่อมา ให้นักเรียนทบทวนแบบวัดเจตคติต่อการเรียนทั้ง 2 แบบ นำข้อมูลมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการเรียนโดยใช้ไค-สแควร์ (Chi - Square) และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) ในการเปรียบเทียบเจตคติ ปรากฏผลดังนี้

1. พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคลโดยใช้แบบเรียนสำเร็จรูป

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และปานกลาง ส่วนใหญ่จะเอาใจใส่ต่อการเรียนและปฏิบัติตามคำสั่ง ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีจำนวนนักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่ง ที่เอาใจใส่ต่อการเรียนและปฏิบัติตามคำสั่ง ส่วนพฤติกรรมการซักถามปัญหา นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซักถามปัญหามากในคาบแรก ๆ ของการเรียน ในคาบหลังมีการซักถามปัญหาน้อยลง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ มีจำนวนผู้ซักถามปัญหาน้อย

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีพฤติกรรมด้านการไม่เอาใจใส่ต่อการเรียน การซักถามปัญหา ไม่แตกต่างกัน แต่มีพฤติกรรมด้านการปฏิบัติตามคำสั่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยตนเองเป็นกลุ่มโดยใช้ชุดสื่อ-
ประสม

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง ส่วนใหญ่จะเอาใจใส่ต่อการเรียน ปฏิบัติตามคำสั่งและเสนอข้อคิดเห็น ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีจำนวนผู้แสดงพฤติกรรมไม่เอาใจใส่เป็นส่วนใหญ่ มีนักเรียนเกือบครึ่งหนึ่งที่ไมปฏิบัติตามคำสั่ง และมีนักเรียนกว่าครึ่งหนึ่งที่แสดงพฤติกรรมเสนอข้อคิดเห็น

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีพฤติกรรมด้านการเอาใจใส่ต่อการเรียน การปฏิบัติตามคำสั่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มสูง และปานกลาง มีจำนวนผู้เอาใจใส่และปฏิบัติตามคำสั่ง

มากกว่ากลุ่มต่ำ แต่นักเรียนทั้งสามกลุ่มมีพฤติกรรมการเสนอข้อคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. เจตคติต่อการเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคลโดยใช้แบบเรียนสำเร็จรูป และการเรียนด้วยตนเองเป็นกลุ่มโดยใช้ชุดสื่อประสม

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีเจตคติต่อวิธีการเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคลโดยใช้แบบเรียนสำเร็จรูป ไม่แตกต่างกัน แต่มีเจตคติต่อการเรียนด้วยตนเองเป็นกลุ่มโดยใช้ชุดสื่อประสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีเจตคติต่อการเรียนด้วยตนเองเป็นกลุ่มจากชุดสื่อประสมดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Two days later, all students reported their attitudes on the attitude scales. Data from Behaviors Records were analyzed by using the Chi-Square. One-way ANOVA was employed for comparing students' attitudes. The results were as follows:

I. Learning behaviors of the students while employing an individual style of self-instruction

Most students with high and average achievement paid more attention to learning activity and adhered to the instruction of programmed texts. Only a little more than half of the students with low achievement paid attention to the class activity, and adhered to the instruction. Students with high achievement raised more questions in the first few periods and less in later periods. But the students with average and low achievement raised fewer questions in all the periods.

The study indicated that the students with high, average, and low achievement were not different in terms of attention and question raising. In regard to instruction adherence behavior, the three groups were significantly different at .05 level.

II. Learning behaviors of the students while using a cooperative style of self-instruction

Most students with high and average achievement paid more attention to group activity, adhered to the direction or instruction for activities, and discussed among themselves within each group. On the contrary, the students with low achievement paid less attention to class activity and nearly half of the students

in the group did not adhere to activity instruction. However, a little more than half of these students exchanged their ideas in their groups.

The study also revealed that the students with high, average, and low achievement were significantly different in attention and instruction adherence at .05 level. More students in high and average groups paid attention and adhered to the instruction. No statistical difference was found on group discussion behaviors.

III. Attitudes towards self-instruction learning styles using programmed texts and multi-media kits.

No statistical difference was found among the students with high, average, and low achievement regarding attitudes toward learning programmed texts. However, their attitudes toward group learning were different at .05 level of statistical significance. Low achievers were found to have attitudes in the lower scale than the others.